

VAIG AL MEU PARE I AL VOSTRE PARE

per TEODOR SUAU

L'evangelista Joan sap prou de la tradició que considera Pere el primer dels testimonis de la resurrecció. També ho saben els seus cristians. Per això, Pere i Joan són els primers que arriben a la fe: així ho diu la narració del capítol 20.

Però de fet, aquí la primera que *veu* Jesús és una dona. Maria Magdalena, una dona enamorada, que estima profundament, com sap fer-ho el cor d'una dona, l'home Jesús. Que s'ha deixat fascinar per ell. I que sense cap dubte s'ha sentit corresposta en aquell nivell on l'amor és sense límits i que sols Jesús de Natzaret tenia la traça de fer arribar als seus amics. De l'amor de Jesús viu a l'amor més fort que la mort és el pas —la Pasqua— que simbolitza en el text la figura de Maria.

Sense amor, no hi hauria hagut recerca. I per als lectors posteriors, la lliçó resta clara: la mesura de l'amor a Jesús serà la mesura de la intensitat de l'experiència de la resurrecció.

El punt clau i decisiu es concentra en la trobada de Maria amb Jesús.

Aquest l'anomena pel seu nom.

I l'alegria de sentir-se reconeguda és el que provoca la transformació de les llàgrimes en la joia de la certesa.

La trobada amb Jesús ressuscitat es fa sempre per mitjà de dues mediacions: l'Eucaristia, de la qual parlen abundantment la resta de les aparicions contades pels quatre evangelistes. I l'obertura a la seva paraula.

L'Eucaristia, perquè és el lloc on la comunitat reviu el nucli del misteri de la vida i de la mort: el do. Donar la vida, tal com es llesca el pa i es deixa vessar el vi, tal com ho va deixar dit el mateix Jesús, és el secret: és el camí, la veritat i la vida. L'empobriement del do mostra la seva última veritat: és condició de possibilitat de la nova vida en Crist. Tal com Ell. En la mesura que hom fa propis els mateixos sentiments d'aquell davant del qual tota realitat acaba per a doblegar el genoll.

I la Paraula, perquè és a partir de la nova visió de les coses que neix de la confirmació de l'amor que tot retroba el seu lloc en la veritat de la realitat. Maria definitivament i per a sempre sap que ella és en el cor del ressuscitat algú estimat. I per tant, salvat. No ha estat un somni, bell, però sols un somni. Ha estat i és una experiència de sentir: del sentir més real de la vida i de la mort.

El plany de Maria, com l'aigua del Baptisme, ha generat una nova, definitiva forma de veure i de viure: la del Crist ressuscitat. La que fa deis altres, germans. I de la història, la matriu del món i la terra nova que tots portem escrits en l'últim racó del cor.